

РЕШЕНИЕ

№ 4329

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12501** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) вр. Чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Е. Де Р. - гражданка на Великобритания, срещу заповед № 21-4332-005914/22.10.2021г. на И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, с която на основание 171, т.2а б.“а“ от ЗДвП е наложена на принудителна административна мярка (ПАМ), - „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца“, на именно - ППС марка „Ф.“, модел „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателката.

От фактическа страна е установено, че въпросното МПС е управлявано на 18.10.2021г., около 21:30ч.от К. М. А., ЕГН [ЕГН], който не притежава необходимото свидетелство за управление на МПС. Органи е приел, че същият притежава СУМПС №[ЕИК] на отчет в Австралия, което не е издадено от държава-членка на ЕС, ЕИП или Конфедерация Швейцария след изтичане на една година от издаване документ за пребиваване в България. Разрешението за постоянно пребиваване на управлявалият МПС-то К. А. е издадено на 18.09.2020г.

С процесната жалба, жалбоподателя изрично заявява, че не оспорва фактическата обстановка по случая, така, както е възприета от административния орган, но претендира незаконосъобразност на акта, поради нарушение на целта на закона и непропорционалност на наложената мярка.

В подкрепа на твърдението се излагат съображения, че съпругът на г-жа Де Р. страда

от множество заболявания, в т.ч. и от паркинсон, поради което именно семейният им автомобил е товарен, пригоден за специално ползване и обезпечава специфичните семейни нужди. В тази връзка се твърди, че посредством обжалваната ПАМ се обективира намеса в правната сфера многократно надхвърляща целта на закона. Успоредно с това, нарушението е извършено от трето лице, което нарушение обаче не се отличава с висока степен на обществена опасност. Иска се отмяната на акта.

Ответната страна - полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, не изразява становище по постъпилата жалба и не взема участие в проведеното по делото открито съдебно заседание.

При проверката по чл.158 АПК, съдът приема, че жалбата е редовна, в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения.

Същата е и допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни предпоставки за разглеждането и по чл.159 АПК.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните, събраните по делото доказателства и предмета на служебна проверка, съобразно нормата на чл.168 АПК съдът приема:

Процесно обжалваната Заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като по делото са приложени Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР, както и кадрова справка за заеманата от И. Й., длъжност - към датата на налагане на процесната ПАМ и понастоящем.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа изложение на фактическите и правни основания за постановяването и.

Относно законосъобразността на оспорения акт:

Съгласно разпоредбата на чл.171, т.2а б.“а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година;

Посочената законова ПАМ се отнася както за собственик, който лично шофира МПС, така и собственик, който предостави своето МПС за управление от водач по отношение на когото са налице съответните обстоятелства.

Видно и от твърденията, изложени в жалбата, г-жа Де Р. лично е представила автомобила си за управление от г-н А., по време на едно от пътуванията си до Великобритания. В този смисъл същият не представлява трето лице, шофиращо без нейно знание, а представлява лице на което тя пряко е предоставила автомобила си.

Посоченото обстоятелство изпълва състава на нормата, поради което възраженията и относно действия на трето лице, необвързващи жалбоподателката се явяват неоснователни.

Относно твърдението на непропорционалност на акта, с оглед нормата на чл.6 АПК и

претендираната липса на друго МПС с което да се обезпечават специфичните здравни нужди на семейството и с протоколно определение от проведено на 21.03.2022г. открито заседание по делото, съдът е указал на жалбоподателя да представи доказателства в подкрепа на направените от него твърдения, като за целта при необходимост ще му се издаде съдебно удостоверение. Въпреки това и към датата на провеждане на откритото заседание по делото такива не са представени. Наместо това, с молба от 10.06.2021г./Петък/, непосредствено преди самото съдебно заседание, жалбоподателя моли да му бъде издадено съдебно удостоверение, което да послези пред ОДМВР-Б. с цел установяване липсата на друго регистрирано превозно средство на жалбоподателката.

Искането е оставено без усважение с определение от проведено открито съдебно заседание по делото то 13.06.2022г., тъй като е налице бездействие от страна на жалбоподателя повече от три месеца, довело фактически до неизпълнение на дадените от съда указания. Не е била налице невъзможност същият в по-ранен етап да отправи искане за издаване на съдебно удостоверение, като за целта е разполага с три месеца. Въпросното бездействие е довело неизпълнение на указанията от съда, като процесното отправеното от 10.06.2022г. искане не санира установеното неизпълнение, а би могло да доведе единствено до допълнително бездействие.

В този смисъл възраженията на жалбоподателя за непропорционалност на мярката са неподкрепени и не доказват претендираното засягане. Всъщност липса и ясна конкретика в какво се изразява увреждането или засягането на жалбоподателя в степен надхвърляща необходимото за реализиране на законовата цел. Успоредно с това не са представени и никакви доказателства имащи отношение към интензитета на необходимостта от употреба на автомобила с цел медицинска грижа на съпругът на жалбоподателката.

При служебна проверка съдът установява, че несързамрено засягане не е налице

В заключение и досежно твърдението за акт, постановен в нарушение на целта на закона, следва да се отбележи:

Разпоредбата на чл.162 ал.2 от Закона предвижда, че чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване. Текста на ал.4 –ал.9 на посочената разпоредба регламентират правото на замяна на такова СУМПС с равностойно, българско.

Безспорно, между страните е обстоятелството, че шофиралият г-н А. притежава СУМПС издадено от Австралия, т.е. държава извън ЕС, ЕИП или от Конфедерация Швейцария, като от датата на разрешението му за постоянно пребиваване до датата на констатиране на нарушението е изминала повече от една година. В този смисъл, същият не е разполагал с изискуемо свидетелство за управление за категорията МПС.

От своя страна, осигуряване безопасността на движението чрез въвеждане на конкретни мерки и изисквания, в т.ч. досежно притежанието на валидно и съответно на категорията МПС е легитимна законова цел, възприета освен в цитираната норма от националният ЗДвП и в съображение 2 от преамбюла на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. При постановяване на процесната Заповед не се

преследва, нито постига друга, различна от законовата цел. В този смисъл не е налице и твърдяното превратно упражняване на власт.

Успоредно с това, в рамките на служебната проверка по чл.168 вр. чл.146 АПК, не се констатира и допуснато нарушение на административно-производствените правила.

С оглед гореизложеното, процесната Заповед се явява законосъобразна, а жалбата срещу нея следва да се остави без уважение.

Поради това и на основание чл.172 ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. Е. Де Р. - гражданка на Великобритания, срещу заповед № 21-4332-005914/22.10.2021г. на И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: